

יעל כנעני / גלויה קאמרית

בשנים האחרונות יעל כנעני יוצרת על גבי טקסטים חזותיים קיימים. הציור שלה מקיים משא ומתן בין הדף הרווי לבין תכניות אדריכליות של ארכיטקטורה קיבוצית (תערוכה קודמת), גלויות, דפי תווים לפסנתר וספר שירי ילדים בתערוכה הנוכחית. דוקא על בסיס השיחות שלה עם המצעים הרוויים, מתחדדת שאלת הציור על הדף הלבן. האמנית לא חדלה מלקשור שיחה גם עם המשטחים החלקים, לדובב את אילמות המצע הריק.

שטף של ציורים על גבי גלויות הוא הלב הפועם של התערוכה "גלויה קאמרית". מתוך מבחר גדול של גלויות שהופקו על ידי הקיבוץ כאגרות ברכה לשנה החדשה לקראת שנת היובל של כברי ("שנות-טובות"), בחרה כנעני בגלויות עם עבודות מצולמות של אורי רייזמן, יחיאל שמי ושלה עצמה. פעולות הציור של האמנית משאירות עקבות במרחב האינטימי של הגלויות. "גלויה קאמרית" עולה על יצירות העבר, מכסה אותן ומציעה אותן מחדש כטקסט בהווה מתמשך, הירוגליפים דינאמיים בזמן. אלא שציורי הגלויות של יעל הם יותר מסך הסימנים והמחוות שהאמנית הניחה ועזבה. הצופה המתבונן בגלויה ה'מטופלת' עשוי למצוא בה פתח כלשהו, יותר מחרך, להכנס אל עולמה של הגלויה, לצרף את הציור שנוצר בעיני רוחו אל השיחה הנראית לעין ביצירה הקאמרית. שכבה בלתי נראית של ציור משתרעת על עבודת הציור של האמנית ועל הדימוי המודפס של הגלויה הישנה. הווה מדומיין על הווה מצוייר - שניהם צפים עתה על בבואה של עבר.

רוניה הררי /אוצרת